

Dernæst vil jeg sige til hr. Klaus Hækkerup, at der ikke er noget forkert i at sælge aktiver. Vi ser gerne, at staten sælger aktiver og bruger beløbet krone for krone til at nedbringe statens gæld, altså at man flytter aktiver over for at nedbringe passivside. Derfor er det rimeligt, at ejendomme, som staten ejer, men ikke har brug for og ikke behøver at besidde, bliver solgt.

Men det er jo ikke det, der sker med finanslovens forslag. Det er jo, at man sælger ejendomme til sig selv for at kunne belåne dem og føre provenuet over i statskassen. Det har altid været sådan, at man kunne sælge sine ejendomme og tage provenuet hjem, når de var solgt, eller man kunne udstede statsobligationer og dække det underskud, man havde i statskassen, indtil ejendommene var solgt. Det her er salg til sig selv alene for at kunne gøre brug af lånoptagelse i de ejendomme, som staten så i øvrigt fortsat ejer.

Så vil jeg gerne sige, at det er altså en nyskabelse at fremrykke kildeskatteindbetalingerne, så man i et år får 13 måneders kildeskatteafregning. Det kan kun betegnes som den højeste grad af kreativitet, for realøkonomisk har det ingen betydning, når man i forvejen har sagt til kommunerne, at det rentetab, kommunerne lider ved at skulle aflevere skatten tidligere, dækker man ind. Den realøkonomiske fordel, man har ud af operationen, afstår man fra at tage imod, for man har kun brug for én ting, nemlig på regnskabet for 1997 at kunne opføre ekstra 8,8 mia. kr.; det er ren kreativitet.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

På hr. Thor Pedersens konkrete spørgsmål om omlægning af porteføljen i Den Sociale Pensionsfond kan jeg svare, at regeringen har besluttet – og det er der givet skriftlige svar til Folketinget i en lind strøm på – gradvis at konvertere realkreditobligationer til statsobligationer, og det er Nationalbanken, der styrer det. Det drejer sig også om ad den vej at nedbringe bruttogælden ved den måde, den opgøres på.

Der står to kriterier i Maastricht-Traktaten. Det ene er, at bruttogælden skal være inden for referencerammen på 60 pct. af bruttonationalproduktet. Det andet er, at hvis den ikke er det, skal man tage hensyn til alle relevante forhold. Og man tager stilling til, om man opfylder kriteriet eller ej, ved at se, om gælden nedbringes skridt for skridt, altså i den rigtige rækkefølge. Det er en af måderne.

Den anden begrundelse for at ændre porteføljen var at få en bedre mulighed for styring af statens gæld og forrentningen af den.

Der er svaret på mange spørgsmål fra Finansudvalget om det.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg har nu på min liste følgende medlemmer: hr. Ole Stavad, hr. Jes Lunde, hr. Bjørn Elmquist, hr. Jens Peter Vernersen, hr. Jacob Buksti, og derefter vil hr. Thor Pedersen få lejlighed til at svare. Og den næste, der får ordet, er den næste ordfører.

Jeg siger det allerede nu, så det er omsonst at melde sig til flere indlæg i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt lige først spørge hr. Uffe Ellemann-Jensen, om han kender det gamle ordsprog, at man ikke skal smide med sten, hvis man selv bor i et glashus.

Men det var nu i øvrigt hr. Thor Pedersens svar på mit spørgsmål om beskatning og skatteændringerne, der fik mig herop. Det, hr. Thor Pedersen siger, lyder meget uforståeligt. Hr. Thor Pedersen siger, at det ikke er fup og fiduser, man lægger op til, men at den arbejdende befolkning skal kunne få noget ud af at arbejde. Det er jo et smukt formål, som vi fuldstændig stiller os bag. Men hvor er det forslag fra Venstre, der opfylder eller går i retning af det formål?

Venstre har tværtimod meget systematisk sørget for, at det ikke er arbejdsindkomster, der får noget som helst ud af det her. Det er aktieavanceerne, det er ejendomsavanceerne, det er goodwill, det er lejeværdi, det er skat på produktionsjord, og det er nye fradrags- og fidusregler til at bruge etablerings- og investeringsfondsmidler. Der findes, så vidt jeg kan se, ikke et eneste forslag, der er til gavn for den arbejdende befolkning, og forslagene om goodwill, ejendomsbeskatning og aktieavancebeskatning betyder, at man præmierer de mennesker, der trækker pengene ud af virksomhederne, hvor det, regeringen forsøger, og det, regeringen forsøgte med Det Konservative Folkeparti, var at give dem, der skaber arbejdspladserne og konsoliderer virksomhederne, fordele.

Hvor er det forslag, der opfylder det formål, hr. Thor Pedersen omtaler? Hvorfor har Venstre brugt milliarder af kroner i sine forslag på netop at undgå, at en eneste krone tilfalder den arbej-